

PREEK DOOR DE WEEK

Preekserie Levende stenen

Een Samaritaanse vrouw

Johannes 4:1-30, 39-42 (NBV21)

*Geraakt &
Geroepen*

Een Samaritaanse vrouw

Stille getuige

De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de Messias zijn?'

([Johannes 4:28,29](#) NBV21)

Er zijn Bijbelgedeelten die regelmatig in preken terugkeren. De ontmoeting van Jezus met een Samaritaanse vrouw is zo'n verhaal. Je denkt dat je wel weet wat er gebeurde rond het middaguur op die dag in Sichar, Samaria. Maar let eens op de details wanneer je zo'n bekende geschiedenis leest. Sta stil bij dat gerucht dat Jezus meer leerlingen maakte dan Johannes. Jezus was helemaal niet bezig met een wedstrijdje 'zoveel mogelijk leerlingen verzamelen' in een concurrentieslag met Johannes. Hij streefde niet naar massale aanhang, maar had aandacht voor de enkeling, vaak juist de personen die door anderen werden uitgestoten en geminacht.

Jezus vertrok uit Judea naar Galilea. Die weg voert door Samaria. Kijk op een kaart van het toenmalige Bijbelse land om een indruk te krijgen. We hebben het over zo'n 100 kilometer afstand, af te leggen in 22 uur. Denk niet aan gebaande wegen en stevige wandelschoenen, maar aan rotsachtige, soms onveilige kronkelpaden met hoogteverschil, te bewandelen op sandalen. Tel daar het warme klimaat bij op en je ziet voor je hoe Jezus rond het middaguur een rustmoment neemt bij de waterput die door aartsvader Jakob is gegraven. De bron was te vinden bij de huidige Palestijnse stad Nablus, op de Westelijke Jordaanoever.

Ook in die dagen waren er spanningen en religieuze tegenstellingen. Een orthodoxe jood zou nooit zomaar een gesprek aangaan met een Samaritaanse vrouw. Maar de Heer doet dat juist wél. Hij weet meer van haar dan zij voor mogelijk houdt: *'iemand die alles van mij weet'* – zo getuigt zij zelf, vol van deze ontmoeting.

Het is geen oppervlakkig praatje daar bij die waterbron, maar een diepgaand geestelijk gesprek. Jezus neemt de vrouw uiterst serieus en wint al luisterend en pratend haar hart.

'De vrouw liet haar kruik staan' – denk daar eens over na. Ze was gekomen om water te putten, maar vertrok vervuld van liefde en toewijding aan haar Messias, met achterlating van haar waterkruik, als stille getuige.

"Ik ben het, degene die met u spreekt." Wat mooi Heer, dat U juist aan deze vrouw bekendmaakt wie U bent. Wij willen als deze Samaritaanse vrouw uw getuigen zijn, biddend dat meer mensen in U hun Messias ontmoeten!

Vriendelijkheid

Voorafgaand aan de ontmoeting van Jezus met de Samaritaanse vrouw gebeurt er al iets wonderlijks. In [Johannes 4:1-4](#) lezen we: *Toen Jezus hoorde dat aan de farizeeën verteld werd dat Hij meer leerlingen maakte en er ook meer doopte dan Johannes (Jezus doopte overigens niet zelf, zijn leerlingen deden dat), verliet Hij Judea en ging weer naar Galilea.*

Jezus was populairder dan Johannes. Als we het naar het hier en nu vertalen zouden we zeggen dat Jezus als influencer meer volgers heeft dan Johannes. Wie zou dat nou niet willen? Het is toch leuk om meer volgers te hebben dan iemand anders? Maar niet voor Jezus. Jezus vlucht als het ware voor al te veel publiciteit. Hij gaat snel ergens anders heen, waar ze Hem nog niet kennen. Het is niet de populariteit waar Jezus voor gaat, maar het zich bekend maken aan zoveel mogelijk mensen. Om hen het goede nieuws te verkondigen. De mensen die Hij uitkiest om Hem als 'levende stenen' te helpen, zijn heel verschillende mensen. Zodat het goede nieuws in alle lagen van de bevolking kan doordringen. Niet alleen bepaalde groepen mensen, nee Jezus is voor ons allemaal naar de aarde gekomen. Jezus sluit niemand buiten. En wat zegt Johannes hierover? Wat vindt hij er van? In [Johannes 3:28-30](#) zegt hij: *"Jullie kunnen van mij getuigen dat ik gezegd heb: 'Ik ben de Messias niet, maar ik ben voor Hem uit gezonden. De bruidegom krijgt de bruid; de vriend van de bruidegom staat te luisteren en is blij dat hij de stem van de bruidegom hoort. Dat vervult mij met grote vreugde. Hij moet groter worden en ik kleiner.'"*

In het drama wat zich voltrekt in het Midden Oosten was er tussen alle verschrikking in ook een lichtpuntje te zien. De 85-jarige vrouw die vrijgelaten is door Hamas stond bekend om haar vriendelijkheid. Haar dochter zei de week voor haar vrijlating: 'Vriendelijkheid zou mijn ouders op de één of andere manier kunnen redden. Ik ben opgegroeid met al die Holocaust-verhalen over hoe de levens van al mijn ooms werden gered dankzij daden van vriendelijkheid. Wil ik dat dat ook hier het verhaal is? Ja'. Op een video van Hamas waarin de overdracht van de 85-jarige vrouw te zien is, reikt de vrouw naar achteren om de hand van een militant te schudden. Vriendelijkheid!

Vriendelijkheid is de uiting, de praktische uitvoering van *'Hij, Jezus, moet groter worden en ik kleiner'*.

[Filippenzen 4:5](#) zegt: *Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij.*

Een Samaritaanse vrouw

Bronwater

Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: "Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! 'Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft', zo zegt de Schrift." Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven. ([Johannes 7:37-39](#))

Jezus is God en mens tegelijk. Hoe moest Hij het Goddelijke, het geestelijke uitleggen aan mensen? Dat deed Hij door begrippen te gebruiken die mensen al kennen. De Heilige Geest vergeleek Hij met een eerste levensbehoefte: water, *levend* water. Afkomstig uit een bron die voortdurend nieuw water geeft. Jezus riep: "Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken!". Hij wil elke dag voorzien in onze eerste geestelijke levensbehoefte: levend water. Hij geeft ons niet alleen het water zelf. Hij geeft de Bron van dat levende water, de Heilige Geest, aan ons! Zodat wij dat levende water kunnen delen met de mensen om ons heen. Is dat niet mooi?

Hoe komt dit op jou over? Bruis je van enthousiasme om jouw levende water te delen met anderen? Wacht er dan niet mee, zou ik zeggen! Maar misschien heb je wel het gevoel dat jouw bron droog staat. Het gevoel dat het enige water dat je te bieden hebt, jouw tranen zijn. Weet dan dat God je door en door kent. Hij kent al je tranen. In Psalm 56:9 vraagt David aan God om zijn tranen op te vangen:

'Mijn omzwervingen hebt U opgetekend, vang mijn tranen op in uw kruik. Staat het niet alles in uw boek?' ([Psalm 56:9](#))

Als afsluiting wil ik een paar verzen uit [Openbaring 21](#) met je lezen. Johannes heeft beelden gezien van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Beelden van een toekomst zónder tranen en mét levend water uit een bron die nooit droog komt te staan. We lezen in [vers 4 t/m 6](#):

"Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij."

Hij die op de troon zat zei: "Alles maak Ik nieuw!" – Ik hoorde zeggen: "Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar." – Toen zei Hij tegen mij: "Het is voltrokken! Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft geef Ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft."

Laten we bidden met de woorden van [Opwekking 445](#):

*Bron van levend water
ontspring nu in mij*

Een Samaritaanse vrouw

Gezegend om tot zegen te zijn

De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. ([Lukas 19:10](#))

Als ik aan de vier evangeliën denk, zie ik vaak Jezus voor me die spreekt voor heel veel mensen. Maar uit onze preken-serie 'Levende stenen' blijkt Jezus opvallend vaak een-op-een ontmoetingen te hebben met heel verschillende mensen. En het enige wat al die mensen gemeenschappelijk lijken te hebben is dat zij kansloos lijken om God te leren kennen. Maar Jezus reikt hen allemaal de helpende hand, zonder veroordeling en vol liefde.

Zo ook bij de Samaritaanse vrouw. Wat een bijzondere ontmoeting! Jezus is naar haar op zoek, net als de Goede Herder die zijn verloren schaap zoekt ([Lukas 15:3-7](#)). Jezus kent de vrouw en is op de hoogte van haar situatie. Dat blijkt wel als Hij tegen haar zegt: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug'. ([Johannes 4:16](#)) Ze antwoordt heel eerlijk: 'Ik heb geen man'. Waarop Jezus zegt: 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt, u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.'

Ik stel me zo voor dat de vrouw heel erg geschrokken moet zijn van Jezus' reactie. Ze zal vast hebben gedacht: 'Hoe is het mogelijk dat die Rabbi alles van mij weet?' Toch kruipt ze niet in haar schulp. Blijkbaar proeft ze dat Jezus haar niet veroordeelt en het goede met haar voor heeft. De liefde waar ze naar op zoek is, die alles vervullende liefde, bleek niet te vinden in haar vele relaties. Maar de ontmoeting met deze man, de zevende (!) man, is het antwoord op al haar zoeken, op haar dorst naar liefde. Ze gelooft en ervaart dat de woorden van Jezus waar zijn. Hij is de Messias, de bron van levend water.

De vrouw gaat terug naar het dorp en vergeet zelfs haar kruik. Wie denkt nog aan gewoon water als je het levende water gevonden hebt! Ze is zo vol van wat ze zojuist heeft meegemaakt dat zij het aan iedereen vertelt. En de mensen zien aan haar dat er iets bijzonders aan de hand moet zijn want ze gaan met haar mee naar Jezus toe. Het levende water in haar hart is nu al een bron geworden die overstroomt naar de mensen om haar heen.

Sela heeft dit heel mooi verwoord in het refrein van hun lied 'Gebed om zegen':

Vader, maak ons tot een zegen; hier in de woestijn.

Wachtend op uw milde regen, om zelf een bron te zijn.

Met een hart vol vrede, zijn wij zegenend nabij.

Van uw liefde delend, waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

Een Samaritaanse vrouw

Als u wist wat God wil geven...

Jezus zei tegen haar: "Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven." ([Johannes 4:10](#))

De Samaritaanse vrouw wist niet wat God/Jezus haar wilde aanbieden, het kwam gewoon niet in haar op. Ze kwam om water, maar Jezus bood zoveel meer aan. Het doet me denken aan de verlamde man uit [Handelingen 3:1-10](#) die om geld bedelde toen Petrus en Johannes langsliepen. Petrus zei: "Zilver of goud heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop." Hij pakte hem bij zijn rechterhand om hem overeind te helpen. Onmiddellijk kwam er kracht in zijn voeten en enkels. Hij sprong op, ging staan en begon te lopen. Daarna ging hij samen met hen de tempel binnen, lopend en springend en God lovend. De man vroeg om geld, maar God had iets beters op het oog: Een ander, beter leven voor hem.

Met levend water is dat natuurlijk nog veel sterker dan bij een wonder, hoe ontzagwekkend ook. Levend water voor de mens is pure genade van God om ons voor eeuwig op te tillen boven het 'aardse' of 'natuurlijke' uit. Uitzicht op een oneindig mooie toekomst, wie wil dat nou niet?

Willen we 'geestelijk water' gebruiken om als belangrijkste reden onze 'natuurlijke dorst' te lessen, dan kunnen we ons afvragen of we wel op het goede spoor zitten en onszelf niet tekort doen. Jezus wil, net als bij de Samaritaanse vrouw, onze levensdorst voor eeuwig lessen. En wie de woorden en lessen van Jezus uit die bron in geloof indrinkt, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer naar andere dingen die Gods weg met jou wel in de weg kunnen staan maar er niet aan kunnen tippen. "Want het water dat Ik geef", zegt Jezus, "wordt in hem een waterbron, een nooit opdrogende bron van eeuwig blijvend leven."

De bron... om uit te kunnen drinken en om uit te kunnen delen. De vrouw ging terug naar de stad en vertelde haar verhaal. Wat mij opvalt - en leert - is dat zij niet evangeliseert met bijbelse teksten, ze preekt niet, ze legt het geloof niet uit, maar vertelt wat ze heeft meegemaakt en geeft hen mee: 'Zou Hij niet de Messias zijn?'

Wat ze deed is wat later in [1 Petrus 3:15](#) genoemd wordt: getuigen van de hoop die in je is. Want door het levende water uit Jezus' bron zijn wij mensen van de Hoop geworden.

Toen onlangs in de Preek door de Week gevraagd werd eens na te denken over je eigen getuigenis en hoe je dat kunt delen met anderen, ontving ik zo'n mooie reactie dat ik je die niet wil onthouden. Deze broeder schreef: 'Mijn belangrijke momenten zijn, dat wanneer ik in gesprek raak - met wie dan ook - ik altijd God in mijn gesprekken erbij haal.

Sinds kort hebben we nieuwe bureaus uit India. Een dag later zaten ze bij ons binnen: man, vrouw en dochttertje en niet veel later stonden wij met z'n allen opwekkingsliederen te zingen. Zij in het Engels en wij in het Nederlands. Nee, ik heb niet een bepaalde manier, maar ik voel de kracht van de Heilige Geest om het te doen.'

Heer, dank U dat we ons mogen uitstrekken naar wat U wil geven; help mij, help ons, te getuigen van de Hoop die in ons is, met U, door U en tot U. Amen.

zaterdag 4 november 2023

Afgelopen zondag sprak Remy Splinter in deel 6 van de preekserie 'Levende stenen' over [Johannes 4:1-30, 39-42](#) (NBV21). Titel: Een Samaritaanse vrouw.

Waar joden gewoon waren om Samaria te ontlopen of te omzeilen, lezen we dat Jezus door Samaria heen 'moest' toen Hij van Juda naar Galilea ging. En daar ontmoet Hij de Samaritaanse vrouw... Dan ontspint zich het verhaal over het 'gewone' aardse water dat de vrouw Jezus zou kunnen geven en het hemelse levende water dat Jezus haar (en de anderen) wil aanbieden. Om voor eeuwig hun levensdorst te lessen, de dorst van je hart, de dorst van je verlangen naar het ware leven, je bestemming in en met God.

"Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft", zegt Jezus. Dus geen put die kan opdrogen of vervuilen, maar een bron 'waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft'.

De vrouw begint te beseffen dat Jezus de langverwachte Messias is en als zij naar het dorp gaat, vertelt zij aan de mensen die zij daar ontmoet wat zij heeft gehoord en gezien.

De Samaritaanse vrouw werd – volkomen onverwacht – een levende steen in Gods koninkrijk. Hoe? Ze vertelde wat ze met Jezus had meegemaakt en deed de mensen nadenken over een belangrijke vraag: 'Zou Hij niet de Messias zijn?'

Toen gingen de mensen de stad uit, naar Jezus toe... en veel Samaritanen kwamen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw.

Vorige week spraken we over 'Opnieuw geboren' worden of 'wedergeboorte', deze week over 'Levend water'. Geen gemakkelijke, eigentijds klinkende woorden. Niet vreemd dat de aangesprokenen niet zondermeer begrepen wat het betekende.

Na de ontmoeting met Jezus werd de vrouw een ander mens en een levende steen; niet met Bijbelse teksten en termen, niet door te preken of mensen anderszins te overtuigen, maar door te vertellen over wat zij met Jezus heeft meegemaakt en te spreken van de hoop in haar leven. Er staat niet dat ze met een vooropgezet plan naar het dorp ging om over Jezus te vertellen, maar hoe het ook gegaan is: toen de kans zich voordeed, vertelde ze het 'gewoon'... Als je dat zo leest, wat zegt dat jou? Zie je kansen om daar iets mee te doen? Waaraan denk je?

Voor meer: zie de Preek door de Week+ van 29 oktober 2023 op de website.

Morgen, 5 november, een dienst met **dopen en ledenbevestiging**. De dienst begint om 10:00 uur en is ook te zien en mee te beleven via de livestream op www.meerkerk.nl

GELOVEN BEGINT THUIS

De jongeren van X-pact zijn van harte welkom om de diensten met dopen en ledenbevestiging mee te vieren **in de grote zaal**.

De **Meerkids** zijn van harte welkom in hun **eigen diensten**. Voor de programma's van Meerkids morgen: zie de Weekinfo van 3 november. De **Meerkids door de Week** ligt zondag geprint bij de uitgang. En je vindt hem ook digitaal in de Weekinfo.

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 10:00 uur.

Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Kerkelijk centrum en correspondentie-adres:

Bennebroekerweg 515, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 562 65 63

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

Kantoor:

Bennebroekerweg 517, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 563 58 72

IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Preek door de week en PddW⁺ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.

Of beluisteren via podcast? De Preek door de Week is van maandag tot en met vrijdag ook te beluisteren via de podcast. Je vindt 'm op Spotify, Apple podcast en Google podcast.